

[Arbejdsministeren]

le vejen igennem, men vi er positive over for, at man samarbejder internationalt på arbejdsmiljøområdet.

Jeg tror, fru Grethe Fenger Møller engang som formand for Dansk Kvindesamfund sagde, at det var meget vigtigt at vælge kvinder ind i politik, for så fik man nogle mere bløde livsværdier repræsenteret i folketingsarbejdet. Efter at have hørt fru Grethe Fenger Møllers indlæg i dag og med tanke på fru Grethe Fenger Møllers partifælle i England Margaret Thatcher må jeg sige, at det formentlig ikke er en udtalelse helt uden undtagelser. Der var meget lidt positivt om arbejdsmiljøet i arbejdsmiljøarbejdet fra fru Grethe Fenger Møllers side. Jeg vil dog gerne kommentere et af de konkrete spørgsmål, der er rejst af fru Grethe Fenger Møller, fru Mimi Stilling Jakobsen og forskellige andre ordførere, herunder hr. Svend Heiselberg, nemlig støjproblemet. Fra arbejdsministeriet og arbejdstilsynet kan vi ikke bekræfte de tal, der har været i den offentlige debat om nedsættelsen af støjgrænsen fra 90 til 85 decibel med samlede udgifter for virksomhederne på 9 mia kr.

Men vi kan selvfølgelig sige, at det koster penge, og at det derfor er vigtigt ved den nye støjbekendtgørelse, at disse ting bliver meget grundigt forberedt, f. eks. at man indfører kravet fra og med 1985-86 med lange og gode overgangsbestemmelser og med forskellig ikrafttrædende branche for branche. Vi mener, at udgiftsskønnene snarere ligger nede omkring $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ af de i offentligheden fremdragne tal, men selv om de ligger dernede, er det vigtigt, at vi har en gradvis igangsætning, på samme måde som vi jo har gennemført nedsættelsen til de 90 decibel i fornuftigt samarbejde med virksomhederne.

Hr. Svend Heiselberg må undskylde mig, hvis jeg virker sart, men hvis man bruger det udtryk om en ministers administration, at det er en kendsgerning, at socialdemokratiske ministre overfortolker og misbruger lovens bestemmelser, så må jeg kunne tillade mig en forsigtig reaktion. Tænk, hvis man om hr. Svend Heiselbergs virke som formand for Hanstholm Fiskeriforening sagde, at han i sin formandstid havde overfortolket og misbrugt sin stilling! Men jeg tror, at vi i det overforbrug af injurier, som efterhånden gør det ud for den politiske debat her i landet, har vænnet os til, at vi bare kan sige sådan

om hinanden uden at dokumentere det; hr. Svend Heiselberg dokumenterede det i hvert fald ikke.

Det er svært at administrere en rammelov, det er svært i en krisetid, det er svært med alle de modstridende interesser, der er involveret i det, og derfor synes jeg godt, man kunne skåne hinanden for udtryk som at »overfortolke og misbruge«, i hvert fald uden at der er fremdraget dokumentation herfor.

Hvad angår spørgsmålet om hviletidsbestemmelser, kan jeg sige, at vi er indstillet på i forskellige sammenhænge at fravige hviletidsreglerne. Vi foretrækker klart, at det indpasses i de almindelige aftaler på arbejdsmarkedet, men vi er indstillet på, at de skal kunne bruges. Jeg kan sige til hr. Svend Heiselberg – det kommer vi jo tilbage til senere i dag – at spørgsmålet om hviletidsreglernes indpasning på døgninstitutioner og navnlig en hensyntagen til de små døgninstitutioner efter min mening gør det nødvendigt, at vi er meget åbne over for at forhindre, at en for rigoristisk anvendelse af hviletidsbestemmelserne fører til, at man må lukke disse virksomheder.

Jeg tror ikke, hr. Ole Henriksen og jeg på ét eneste punkt var uenige om målsætninger og principper for administrationen, men hr. Ole Henriksen må være klar over, hvor fantastisk vanskeligt det er også inden for den branche, han selv kommer fra, at gennemføre en konsekvent arbejdsmiljømålsætning i en beskæftigelsesmæssigt anspændt tid. Vi er nødt til at tage hensyn til beskæftigelsen på virksomhederne, og det er selvfølgelig en afvejning, en afvejning, der bestemt ikke er særlig nem.

Så siger hr. Maisted – vel nærmest for at overgå hr. Svend Heiselberg – at der var blevet lukket i hundredvis af mindre bestående virksomheder, fordi der var for lavt til loftet i dem. Ja, det står i Folketingstidende; jeg tror, hr. Maisted vil se frem til at læse, hvad han har sagt derom. Det eneste, vi andre ser frem til, er en dokumentation for påstanden. Jeg har netop haft lejlighed til at spørge direktøren for arbejdstilsynet, om han kendte disse i hundredvis af eksempler på mindre virksomheder, der var lukket af denne grund. Vi administrerer på en sådan måde, at vi ikke lukker virksomheder på grund af det, og